

„Не чута — видѣна умри
 „Каквото веѣкий на редѣтъ
 „Умира по свѣтътъ!
 „Я погледни на мене. —
 „Отличамъ много азъ отъ тебе!
 „Съ широки, пернати крила,
 „Когато хвъркамъ подъ — небесъ.
 „Да видишъ само ти ела:
 „Плашливи, зайци, кат' несвѣсъ,
 „Отъ страхъ са криятъ, — и спада
 „Пастири пазятъ на крака;
 „И смѣятъ ли да са покажатъ
 „Козитѣ диви отъ полето,
 „И бързоногитѣ сарни,
 „Че да не са накажатъ
 „Отъ остри ми негте тѣ клѣто?
 „Туй колко струва, пресмѣтни!“ —
 Пчела на туй и отговаря:
 — „Зевесъ та ѣ съ дарби надарптъ,
 „И си щедротѣ продѣлжилъ —
 „Съ хвала и честь на теб' камара! —
 „А азъ току що сжмъ родена,
 „И сжмъ стжкмена, нагласена,
 „За обща полза да са труджъ:
 „Събирамъ медъ, а са не нуджъ
 „Да си и соти отличавамъ;
 „Само са драго утѣшавамъ,
 — „Че въ тѣхъ и моя канка медъ
 „Сѣди съсъ другитѣ наредъ“ . . . —

Разутѣтъ на баснята.

Презъ живота на тойзи сѣтъ не сж всичкитѣ
 чловѣци равни; не сж всичкитѣ еднакво — имот-
 ны и богати, първенци и голѣмци, и съ еднакви
